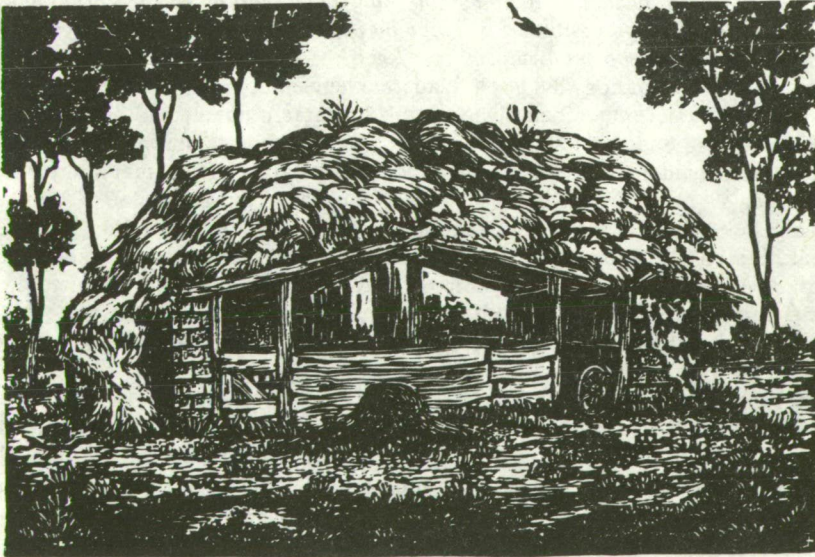

vagy legalábbis kölcsönös udvariasság Izrael és a németek között, hogy csakis német anyanyelvű zsidó bevándorlók telepedhetnek le Németországban, az ebbe a kategóriába nem tartozók menjenek csak Izraelbe, ott a helyük... No mármost mi legyen az ifjabb Mózsival? Egy ugyancsak ósdi megoldás jutott eszébe az öreg Mózsinak. Együtt végeztük a tisztí iskolát Désen Nagy Jenő — a később antifasiszta magatartása miatt a nyilasuralom idején kivégzett alezredes — parancsnoksága alatt, s én, mint egykori bajtárs, igazoljam őt tanúk előtt, hogy csak nagyszülőikig bezárólag keresztény származásúból válhattunk hadapródörmesterekké... Megdöbbenő kísértés a múltból. Akkor nem is volt könnyű Nagyszebenből egy országhatáron át saját, éppenséggel evangélikus őseim keresztleveleit beszerezni — hát nem hihetetlen, hogy ifjabb Mózsit még mindig ilyesmiért nyaggatják? Öreg katonatársam elhurcolt az evangélikus egyházi irodába, még egy volt katonatársunkat is magunkkal vittük, s megszületett — mikor? úgy az 1980-as évek közepén — megismétlése a rég elfelejtett származási igazolásnak, tanúkkal hitelesítve, hogy a zászlósként annak idején leszerelt öreg Mózsi nem lehetett zsidó!

Igen ám, de ez a kolozsvári evangélikus egyház részéről német nyelven kiadott agyafúrt igazolás sem ért semmit odakünn. Kétségbeesve írta az odarekedt ifjú Mózsi, hogy újabb igazolást küldjünk, bebizonyítva, hogy a „Mózes” név Erdélyben „őskeresztények” közt is gyakori. Hát jó, elővettük a lófő-sarj Székely Mózes fejedelmet, Berde Mózsza 1848-as erdélyi kormánybiztosát és Gaál Mózsit, a baróti nagy mesemondót. Mozgott történész, irodalmár, hogy kimutassa, lehetett nálunk nem zsidó is Mózsi. Gondoltuk, ez most már elég lehet Bonnak is, Tel-Avivnak is, hogy ne essék többé kifogás alá az eset.

Közben forgott az idő. Az öreg Mózsi meghalt, Házsongárd áldott földjébe temettük, az ifjú Mózsi pedig megtanult annyira németül, hogy most már akár tényleg befogadható zsidó is lehetne Németországban. Most hallom, hogy ifjabb Mózsiék hazakészülnek Kolozsvárra. Csak ha visszatelepedtek, tudhatom meg, mi is lett, s lett-e egyáltalán fogantatja a mi furcsa közbelépésünknek ebben a bolond világban.

IMRE LAJOS: NYÁRI ÓL